

המעשה

הוא העיךך

דידן - דהספרים - נצח

ב. מכאן ולהבא צריך להיות חיזוק והוספה בלימוד התורה ביתר שאת וביתר עוז, וזהו "בן הבוחן" לנצחונם האמתי של הספרים, "דידן - דהספרים - נצח".²²

ג. פשוטות - להוסיף בקביעות עתים לתורה, כולל ובמיוחד לימוד ברבים, "עשרה שיווקים ועוסקים בתורה", מתוך "דיבוק חברים" ו"פלפול התלמידים".²³

ד. וכל רأس לימודי המשניות, ועל דרך זה ללמד בספרים אלו שנפדי²⁴] לימוד המביא לידי מעשה, עד ללימוד ההלכות²⁵, בספר הרמב"ם, בשולחן ערך ונושאיל כליו כו', ובפנימיות התורה, תורת החסידות, על ידי זה יכולים לקיים המצוות שחביבן תמיד בכל רגע, אמונהה ה', יהודו אהבתו ויראוו כו".²⁶

ה. ועוד גם זה עיקר - שהלימוד עצמו הוא באופן שחודר כל המצואות שלו, "כל עצמותי תאמרנה", "عروכה בכל רמ"ח אברים", מהמוח שבראש עד להעקב שברגל, בכל החיים וההתלהבות כו".²⁷

התועדיות ע' 61: "ה' טבת הוא יומ שKHR עט עניין ה'גאולה" - הגאולה והפדין לדספרי וברותינו נשיאנו. ותיקף בסמיכות לה"גאולה" קיימת ה"תפליה" ובקשה כו' על הספרים שעדיין מוחכים לפדיונם, ועוד עיקר - התפללה על הפדיון הכללי בגין האמתית והשלמה".

(22) שם ע' 168: "הספר תורה עצמו מגדיש שלימוטו ע"י הלימוד והגיעה כי בשאר ספרים שימושים בהם ללימוד יומיומי, ומכאן, שນצחונם של הספרים ע"פ התורה - כמפורט בספרים עצם - הוא (לא רק שמקaan להבא ישרמו עליהם בכבוד גדול, שלא ליגע בהם וכו', ע"ד ובדוגמת השמירה על ס"ת בארון הקודש כו'), אלא אדרבה) שמוסיפים עוד יותר בהשימוש והלימוד בספרים, ואדרבה - ככל שמוסיפים יותר ללימוד בספרים, ניטוסף יותר בכבודם של הספרים (אם אם בלה ויקרע הספר מרוב לימוד), ועוד שע"ז ניטוסף גם בכבוד והשלימות דהס"ת (שהיבטים לשומרה בארון הקודש כו'), שיקירה ותכליתה, כאמור, "ול마다 ג' שינה בפיהם", ע"י הלימוד בספרים הנדפסים . . . ווגומתו בנדייד', בספרים עצם מקרים שתכליתם ומרוחתם (ובמיילא, גם כבודם) - הלימוד בהם, אפילו על החשוב של לימודי של הספרים, שיבולו וקדשו מרוב הלימוד".

(23) ש"פ ויגש תשמ"ח - התועדיות ע' 168. ושם העירה: "לפי שאין התורה נקנית אלא בחבורה", ולא באופן שיישבם בז בז (ביזי) ועוסקים בתורה . . . שמטפשים כו" (ברכות בסופה)".

(24) מישחת אור לה' טבת תש"ב - התועדיות ע' 60: "מה"ספר" הראשון בתורה שבע"פ - ספר המשניות. ועפ"ז מובן עוד יותר כיצד פדין הספרים מביא להפדיון הכללי דהגאולה - כמפורט בפסק"ץ ציון במשפט תפדה ג', הינו שי"י לימוד התורה [שזהותה תובטח כיל הצעון ופינון האמתי של הספרים] - נעלמת הפד"ל ציון, ובפרט ע"י לימוד הספרים, מתחילה מסוף המשניות - כמאמר חז"ל "אין בגלויות הללו מתקנות אלא בזכות המשניות".

וה"ציוון במשפט תפדה" הוא בהדגשה יותר - ע"י הלימוד בספרים אלו שנפדי²⁸ [חערה 18: יש לומר, שגם כינוי הגלויות מתכוון "בזכות המשניות" הוא בהדגשה יותר ע"י לימוד המשניות וע"ד זה שהוא בספרי פס"ד שנפדו משב"י - כי, טעם הדבר שבזכות המשניות הגלויות מתכוונות הוא לפי שעיל ידה נפעל בירור הניצוצות שבועלם. וונל"ל שע"י פדין ספרים בתורה ונוטף בהכח לעדין ניצוצות שבועלם ... וע"י עצם החחלות זהה - הרי מכיוון שהק"ה רואה שהחחלות הן אמייניות וברואין יקימו אותו ע"ה] העירה 21: ובפרט שהחחלות מתקבלות במקומות קבוע, וב"בית המשולש" - בית תפלה, בית תורה בית מוסלמים טוביים (כמודבר כמ"פ)".

(25) וראה שם העירה 15: "דאה הל' ת"ת לאדה" רפ"ב, ש"זומן הוז גם הלכות פסוקות של פסקי בגאניס הפטוקים כבו הדור הש"ע והגהוני בכלל משנה ייחשבו". ועפ"ז אול"ל של"ה גם ביחס לנדייד. ועפ"ז".

(26) ש"פ ויגש תשמ"ח - התועדיות ע' 168: "כמ"ש דע את אלוקי אביך ועבדהו בלבב טלים".

(27) שם ע' 168-9: "ובלשן חז"ל מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיעה אף כאן כו" הינו, ש"עסק התורה שכ"א ובכל זמן (גם בזמן הגלות, גם בחו"ש כפול ומוכפל

ה' בטבת - "דידן נצח"*

"נזכרים ונעשים"

א. הימים האלה נזכרים ונעשים מדי שנה בשנה, "נדקרים" ועפ"ז זה "נעשים" אותן העניינים שהיו בפעם הראשונה - להקבע ליום סגולה ועת רצון" בכל הקשור לנצחונם של הספרים.²⁹

ב. הימים בו דידן נצח באופןו כל העמים (בבית המשפט הפלורי) במונע ספריו וכתבו בותינו ושיאנו שבספריות ליבואויטש.

ג. הימים בו דידן נצח ואילך, והוא על אחריות המלkt בלבד.

זאת למודיע שהליך כולל הן השיחות המוגחות והן השיחות הבלתי מוגחות (רשימת השומעים), מתשם"ח ואילך, והוא על אחריות המלkt בלבד.

ה' הימים בו דידן נצח באופןו גלו לעיני כל העמים (בבית המשפט הפלורי) במונע ספריו וככתבו ברכיו ובאופן של פיסום - פיסומי ניסא".

(20) "כפי שכבר הכריו ובאופן של פיסום - ש"פ ייגש תנש"ח - התועדיות ע' 174: 164-5. ושם ע' 174: "ויהי רצון ש"פ סגולה" ועת רצון" ה', ובפרט ביום השבת לאחרי החזות, "עת ורצון", "דעוא" דודען", והמשכו במצויא שבת חדש זה, סעודת מלאה מלאה, "סעודה דוד מלא מישיאא", כפי שהזכירו על התועדיות חסידים בקשר להפסדים - נזעך באופןו המתאים, ובתכליות השלימות וכו". ושם ע' 164: "ומכין שמדוד אווזות ספרי" בקננה-מדוד עולמי, המהווה אוצר כלום עברו היחסות התורניות כולה - מובן, שנצחונם וגאלותם של פסרים אלה (ב' בטבת) ה'ע של נהנו וגאלת התרבות הפלצת התורה כולה, כולל ובמיוחד - נצחון גאללה להמשך והרחבת הפעולות דהפקת התורה והיהדות והפצת המミニות חזה, עד לתורת החסידות ד'ך מ"ח אדמ"ר נשיא דורנו, ואופן ד"מוסרפ הול", תוך כדי התגברות על כל המニアות והעיכובים, בדררכי נועם ודרכי שלום, ובאופן "פדה בשלות נפשי ג' כי הרבהם היו עמד", שגם אנשי אבשלום הטעלו לנצחונו של דוד". ועין בשיחת אור לה' בטבת תש"ב -

מוקדש לכ"ק אדמ"ר מלץ המשיח, ולעליו נשמת בת דודי מorth ריזל (ראוז) ב"ר צבי הירש ע"ה ריווקין נפטרה ביום י"ב כסלו ה'תש"ג ת. ג. צ. ב. ת.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומכוונה לפרסום בכל מקום! כתובתי באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ו. ובודאי יסבירו להילדים שלא יחששו מהרבות בשימוש הספרים מחשש שיתקלקו ויקרעו [ועל דרך זה בונגע להקטנים ביותר, שגדול יותר החשש³⁵] - מכיוון שיבתו להם שיקנו להם ספרים חדשים ומהודרים עוד יותר³⁶.

נתינה לצדקה לנכנית ותיקון ספרים

יא. בתש"ח נתן כ"ק אדרמור מה"מ דלול נוטף - כהשתנה ב��נית ספרים חדשים, או בתיקון ספרים ישנים, או לתת ליהודי אחר שהוא יקנה או יתקן ספרים, כולל - ספרי פנימיות התורה, כפי שהונגה לאחרונה שישתדלו לknوت ספרים של פנימיות התורה שבכתב או בדפוס³⁷.

הוזלת מחיר הספרים

יב. הצעתי, שיתדברו עם מוכרי הספרים והמווציאים לאור - להכריז על הנחיה מיוחדת על ספרי קודש בכל מקצועות התורה, מתוך מטרה להקל ולעוזר את רכישת הספרים, ועל ירי זה - הלימוד בהספרים³⁸.

לזרו ה"פדיון שבויים" על ידי רכישת ספרים

יג. כל אחד ואחת, נשים וטף, יכולים לזרז את הפידון וההשבה של הספרים והכתבים [הנמצאים בשבי] במדינה ההיא[ן] על ידי זה שיעשה עניין דוגמתו - על ידי שביבא [או יקנה³⁹] לבתו ולספריותו וכיוצא בהה, ספרי (וכתבי) קודש חדשניים⁴⁰ בבררי תורה, בהוספה על הספרים שיש לו מקודם⁴¹.

פרט, צ"ל בית תורה תפלה וצדקה, שיקויים בו "ועשו לי מקדש ושכנתינו בתוכם", ווין שיחת מזגאי ה' בטבת תש"ט - התוועדיות ע' 103: "בוגמת מקדש מעשי". ווין שיחת מזגאי ה' בטבת תש"ט - התוועדיות ע' 103: "בפרט שלALARONA nowog Shalkotim nowog Yosif und Shorach Achad - כתשתפות בקנויות ספרי חדים .. ולבושים משליהם, זהה ווסיף חיקוק ונעם בחיהם". (35) תש"ח שם הערא 89: "ועוד"ז בוגעת להקטנים ביותר, שגדול יותר החשש שיקלקלו ויקרעו הספרים - כמו"ל על הפסוק "וזילגו עלי אהבה", א"פ אילו שמציאות התורה מدلג על האוצרה . . וילגלו עלי אהבה", וטעם הדבר - מכיוון שמציאות התורה (ספרים) היא בשליב ישראל, "זו את בני ישראל, דבר אל בני ישראל". (36) שם ע' 172-173.

(37) שיחת מזגאי ה' בטבת תש"ט - התוועדיות ע' 4-103: "ויע' הפ המנגה לאחרונה לקשר עם עניין הצדקה, נקשר גם עניין זה (הספרים), ובאופן של חיזוש, דרך של אלה הינה דוגמתו עבור: לרוגל, הטיסום הוא בחלוקת טר לצדקה, לא"א וחאנזים הנשים והטף, ועכשוו נסיף עוד שטר אחד - כתשתפות בקנויות ספרי חדים .. לknות ספרים של פנימיות התורה שכחוב או בדפוס ולא רק למלא את העניינים באופן שוויכרים אותו בע"פ". ולהעיר משיחת אור ליום הבירור ה' בטבת תשנ"ב - (38) שיחות קודש ע' 479-477: "כפי שנלך כתע לעשות כא"א מכמ' שליח לצדקה, ע"י נתינתם 'ב' שטרות: האחד - לשיעות בו כתוב בעניין, והשני - לענן הצדקה . . [אח"כ ג' נתן כ"ק אדרמור שליטי לא' לא מהנאספים שי' ב' שטרות של דלור: האחד - לשיעות בו כתוב בעניין, והשני - לצדקה, ובהסתפה מדילוי"]".

(39) ש"פ ויגש תשנ"ח - תרגל שנת החמש מאות להולדתו .. ר' מוצאה גוררת מצוה .. בכל מקצועות התורה, בקשר ובשיקיות עם שנות הקלה".

(40) ראה ש"פ ויגש תשנ"ב - שיחות קודש ע' 488: "וכפי שנהוג, שכירת הספרים והכתבים היא דוקא תמורה תשולם מטומות, בכדי שהקונה ייחס חשיבות לדבר, מכיוון שישלים עבורה.

שאלתי פעמי' את כ"ק מר' ח' אדרמור - שהי' מוציא לאור זמן לזמן קונטדים, וזכה שיפרסו על-גביו הקונטדים את מחירו (ךך וככ' אגרות), במשמעות מסוים שהי' שוח-כסף) - מהו הצורך להדפס על הקונטדים את מחירו, וכי לו די בזה שאמרם ותובעים זאת!

כ"ק מר' ח' אדרמור ענה לי - שמכיוון שນמזכאים (ומתפקידים) בעולם ("או מה'אט צו טאן מיט אן ערלט") מלשון העלם והסתור, צריכים לשול את כל העניינים המסוגלים לגורם מצד העלם והסתור שבעלם. ווין שאמרו ח"ל "אסיא דמגן במגן (שמרכאת בחינם) - מגן שואה", הרי מהו מגן גם לעניינו, אשר התורה מביאה רפואה לעולם,

ו. [וכן] לעורר ובאים מישראל להוסיף בלימוד התורה, עפ"י הציווי "ואhabת לרעך כמוך", שהוא "כל גדול בתורה", ויתירה מזה זו היא כל התורה כולה, ואידך פירושה הוא²⁸.

רכישת ספרי קודש בכל בית פרט²⁹

ז. בכל בית פרט³⁰ [וגם בחדר האוכל³¹] של כל אחד ואחד בישראל צריכים להיות ספרי היסוד של יהדות (נוסף לחומש, סידור, תהילים, וככית חסידי - גם ספר התניא וכו'), כולל ובמיוחד ספרי הלכה בענינים הנוגעים לח'י היום-יום, שילמדו בהם לעיתים קרובות, כדי לדעת את המשעה אשר יעשה³¹.

ח. וכן בונגע לחתן-כללה שמתכוונים לבנות בית יהוד - שביחד עם ההשתדרות להכין כל' הבית, "מיטה וכסה ושולחן ומנורה" יש להשתדר (ואדרבה - לכל ראה) שבבית יהיו ספרי קודש, שילמדו בהם כו', ועד שנעשה "בית מלא ספרים"³².

ט. לכל ילד וילדה (גם הקטנים ביותר, שהגיעו לכל' הבנה, משהתינוק מתחילה לדבר כו') יהיו ספרי קודש משליהם, כמו: סידור, חומש, ותהלים, [תניא קטן³³], ספרים שיהיו ברשותם ואחריהם, ויניחום בחדרם³⁴.

דגולות זה האחרון) הוא דבר ה' ממש שנאמר למשה בסיני .. כאילו קיבל היה מהר סיני, מוגוגש בנוסח דברchat התורה שבכל יום - "נותן התורה", לשון הוה". (28) שם ע' 169.

(29) וראה שיחת מזגאי ה' בטבת תש"ט - התוועדיות ע' 103: יומם זה קשר עם עניין הספרים, וממילא מובן שכעת הוא זמן המתאים להזכיר עוה"פ אוזות גודל עניין הספרים: מבואר בפוסקים ובפורט ברא"ש (וכمبادר פעם בארכנה) .. שבודזונינו, קניית ספרי קודש היא בכלל קיומ המצווה דכתיבת ספר תורה מדאוריתא. ועוד: מצוות כתיבת ס"ת היא (לרוב מוני המצוות) המצווה האחרונה שבתר"ג מצוות. ומכיון של כל כתיבת ס"ת היא (לרוב מוני המצוות) ובפרט הענינים שבתחלת או בס'ם התורה, מובן איפוא גודל הענן שבס'ם זו - להיוותה האחרונה שבמנין המצוות.

ואף על-דעת אלו החלוקים וסוגיהם שבקנויות ספרי קודש אין קיום מצוות עשה דאוריתא, הרי, גם לשיטות מקומיים בהן ("כח"פ) מצווה מדרבי-ספרים, אשר, חביבין על-דברי ספרים ו"חומרין על-דברי ספרים".

نمצא, שלכ"ע ישנה חשיבות מוחודה בקנויות ספרי קודש (בזמן הזה). ויתירה מזו: בקנויות ספרי קודש יש את 'ב' העילויים יה, ה'ון העילוי דמצאות עשה מדאוריתא (כעדת הריאל'ש), וה'ון העילוי דמצואה מיל'ס (לשפתה הב').

וש להושיע, שכמ"כ הוא גם בונגע ל"כתובם" בכלל, ובמיוחד כתבים של פנימיות התורה - שיש להם הענן והתוכף דספרי קודש". (30) עיין ש"פ ויגש תנש"א - התוועדיות ע' 103: "ועוד"ז בונגע לספר-ספרים, וכך משתערר איזה שפק כו' יכולם לעין בתקון הספר שנמצא בסמכיות מקומ".

(31) ש"פ ויגש תשנ"ח - התוועדיות ע' 171.

(32) שם ע' 2-171: "כולל הפ"י - כולל מציאות הבית וכלי תושביו חדרים בתוכנם של הספרים", ובלשון ח"ל "ב' בית ועד לחכמים". ובהערה גס ממ"ש בפרשנו "את הזרה של פניו י' להורות וושווא", "لتתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הורה", היינו, שלפni הטענה במקומות מסוימים צרכיהם לעשורתם "בית תלמוד תצא הורה", והודען ויגש תנש"א - שתויה לה יש לשיעות בו "בית תלמוד", ווין ש"פ ויגש תנש"א - התוועדיות ע' 103: "ויש להוציא ש"א למלא דבוקע בדוק הלשון" ב"בית מלא ספרים" (ש"מ"ל"א) למיתתו פירשו ש"א למלא עוז יותר, כי, כל זמן שישנו ספר בעלים שחיינו בבית זה ועתה מלא" בשלימות. ובנדיד -ichel זמן שישנו ספר בעלים שחיינו בבית זה ועתה ה"ה מהוץ להבית, אין לה עדין" ב"ית מלא ספרים" לאמנתינו. ולכן, יש להמשך בכהן' בל' באפונ' ד'המתחול במצוה אומאים לו גומו", עד למגר ושלימות העניין".

(33) משיחת כ"ב שבת תשנ"ב - התוועדיות ע' 265.

(34) ש"פ ויגש תשנ"ח - התוועדיות ע' 172: "שבדוא יעשה חדר של תורה ותפללה, ע"ז שיתפללו וילמדו בהם, וכן חדר של צדקה, ע"ז שתה' בחדרם קופת-צדקה שבה יתנו צדקה בכל יום (כמובן כמ"פ שככל בית פרט, וכל חדר

תורנית, שתכלול ספרים בכל מקצועות התורה (או להרחיב את הספרי הקיים) לתועלת הציבור כולם.⁴⁷

הרחבת ספריית אגדת חסידי חב"ד

כ. מבקשים⁴⁸ מכבוד הרובנים, מחברי ספרים, והמוסאים לאור, שיוציאו מטобם לשולח העתק בתורו תשורה לספרי הגודלה של אגדת חסידי חב"ד ליבאוייטש - להוסיף ולהרחיב הספרי.⁴⁹

כא. וכן מבקשים מאספני ספרים שיש ברשותם ספרים מיהודים, מרופטים נדרים וכו', מעובון קרוב משפחה וכיוצא בזה (שאן זוקקים להם ללימוד וכו') - לתרםם לספרי הגודלה של אגדת חסידי חב"ד ליבאוייטש, לטובת הציבור והכלל.⁵⁰

כב. הכוונה [בהנ"ל] היא לספרים בכל מקצועות התורה, גם בספרים וכתבי-עת בשאר מקצועות וכו', ויתרה מזה - אף בספרים שבניגוד תורה, שלפעמים יש צורך להסתכל גם בהם, בבחיה "ודע מה שתשਬ לאפיקורס".⁵¹

כג. והתודה [להנ"ל] אותן כב] - תודת הציבור והכלל - נתונה מלמפרע, כך, שהמנדבים לא ימתינו למכתב אישור ותודה על משלוח הספרים, מכיוון שאין הזמן גרמא כלל להסביר ולאשר לכל אחד ואחת.⁵²

הוספה - ספרים

ספרים כפולים

כד. כדי לבטל החשש שהספרים יבלו מרוב שימוש - העצה זהה, שיש לו ספרים כפולים, שעיל ידי זה ישמר גם הנוי דהספרים.⁵³

להשתדל ביותר להגוי' גם טעויות דמותכה כה. יש להשתדרל ביותר להגוי' גם טעויות דמותכה, כדי שלא יהיה בהחיי "ספר שאינו מוגה", עליו אמרו "אל תשכן באהליך גו".⁵⁴

אשרי חלום של אלו שהעתסקו בהדפסת ספרים כו. אשרי חלום וגודל זכותם של כל אלו ושל יוצאי חלציהם שי שהתעסקו וממשיכים להתעסק בהדפסת הספרים, [מאמרי חסידות] על ידי סיוע בממוניים, או טירוח בגופם וכיוצא בהז.⁵⁵

(47) ש"פ ויגש תשמ"ח - התועודיות ע' 173: "...שנוסף להספרים המוכרים, סידורים, חומשיים, ספרי תחילים וכו'". ובהערה 90: "להעיר ממזר"ל" צדתו עומדת לעד, זה, הכותב ספרים ומשאלן לאחורי".

(48) תשמ"ח שם ע' 173: "כפי שפורסם בשעתה בהורות מיסודה ומהלה של הספרי, כך מ"ר אדמ"ר נשא דורנו, לאחריו העתקת הספרי' למدينة זו" (ראה לדוגמא: א"ק אדמ"ר מהר"ץ חי"א ע' טעה. ועוד)".

(49) ש"פ ויגש תשמ"ח - התועודיות ע' 173.

(50) שם: "ככ, גם ספרים אלה יכולות להושא בבעותה ה' (כמאמר המשנה "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברואו אלא לבבוזו)".

(51) ש"פ ויגש תשמ"ח - התועודיות ע' 173: "אם כי, השימוש בסוגי ספרים אלה איןו אלא אותם הראויים לכך, שיעודים להשתמש בהן לעבותה ה' או לתורתה". וראה שיחות קודש שם ע' 489: "וכיודע השאלת שאלות את נשיא דורנו, כשהמצאו בספריה היו ג' ספרים אלה, דלאורה הר' ושאלות של איזור עבדה-זרה, ואם כן היה בה" שץ תשקבנו והעב תעבגר"; אלא שוגע עניינים אלה מוכרים לעוני קדושה, כדי לידע מה שתשאיב לאפיקורוס" - וCMDbor כמ"פ".

(52) שם: "ולהעיר שתרומות ספרים יכולות לסייע לסייע לאפיקורוס" וכו' מכך מבואר אל כבוזו".

(53) ש"פ מוך, זאת חנוכה תש"ג - התועודיות ע' 90.

(54) ש"פ האזינו, שבת שובה תש"ג (הירק העניין ל'צד'").

שלא כדי להוציאו בפרק (הירק העניין ל'צד'').

(55) ש"פ חוקת תנש"א - התועודיות ע' 419.

יד. וכל הזריז הרי זה משובח - שיתחילו לקבל את ההחלפות בזה כבר עתה, ולקיים זאת בהקרם האפשרי.⁴²

טו. הנהל כולל על ידי עשיית הזמנה מראש (וכן לשלים) על המינוי ל渴בלת ספרים חדשים שיוצאים לאור אחר כך (בלשון הירוש הנדפס בכמה ספרים - "פרעונו מערטאנט"), ובשבוע ההוצאה לאור של הספר מקבלים אותו תיכף ומיד.⁴³

טו. נוסף על זה שככל אחד ואחת יוסיף בהספרי' שלו - יש לפرسم זאת גם בסביבתו, ולבאר את גודל העניין שבזה וכיוצא בו.⁴⁴

لتת ספרים במתנה

יז. ידוע מנהג ישראל שנונתים מתנה לחתן - ש"ס, ולכללה נותנים סידור קרben מנהחה,⁴⁴ (ובימינו אלה, ניתן להנ ספרי הלכה בענינים השיכים להנחת הבית "בלשון ברורה ודרך קצחה", בלשון הקודש, או מתורגם לשפת המדינה וכו'), וכן המרבה הרי זה משובח.⁴⁵

יה. ראוי ונכון לנצל את מנהג ישראל, לחת ספרי קודש הנדרסים כמתנה לאחרים, כולל ילדים קטנים, לקרהת שמחה שלהם או לפני חג וכיוצא בזה.⁴⁶

הקמת והרחבת ספריות ציבוריות

יט. בכל מקום ומקום שהקימו ויקמו בית ציבוררי ל תורה תפילה וצדקה, וכיוצא בזה - יש להשתדרל להקים ספרי

שבאמ משחו יחו בשרכישת הקונטראס יכול להיות בחינם, "במגן" - אע"פ שהוא מביא ופואה לולם - הרו הוא יכול להסיק מכך, ש"מן שול". וכן צרכים לשולן זאת עד כדי כך, שמדריפטים על הקונטראס עצמו את מהירותו.

אבל על התשלום כשלעצמו לא הייתה הקפה מיהודה, ומילא מובן שלפעמים התשלומים לא היו מעכב וכו'".

(40) ראה ש"פ ויגש תשנ"ב - שיחות קודש ע' 487: "כלומר, כאשר תיכף וכיום השם, עוד ביום השבעה, להוציא ספרים וכתבים על מה שיש לו מכבר, כולל גם שאיאנו מסתפק בספרים שרchez בעורב שבת קדושים אחר הザרים, אף לא בספרים שיתתפסו הארץ ביום הש"ק עד עתה איזון המותת, כמו ע"י מתנה וו"ב - אלא הוא מוסיף בזה עוד ועוד".

(41) התועודיות תשנ"ב ע' 55. וראה שם בשיחות קודש ע' 8-487: "וזוהי ההוואה לפועל שיש לקחת מהתועודיות - שכ"או"ר יוכש ספרים וכתבים גם בספריתין, שע"ז מיתוסף גם בכל הספרים שיש לו כבוי. וכפי שוראים גם גם בפניות, שע"י כל ספר וכתב-יד שמתוכס, נפעלת הוספה גם בהבנה והשגה בשאר הספרים והכתבים, עכ"פ - ביכולת הבנה והשגה".

ובהוספה זו ככל, שאין לו להסתפק בכך שבלכל שבוע ושבוע מופיעים עניינים חדשים - ספרים ישנים שהופסו מוחש, או עניינים חדשים ממש (קונטראטים חדשניים וכו'), אלא הוא רוכש בנוטף להו ערך ספרים וכתבים חדשים. זה גופא פעול הוספה אצל המוציאים-לאור והמדפיסים, בידעם שהספרים מגיעים לעוד יהודים וככ'".

(42) ש"פ ויגש תשנ"ב - התועודיות תשנ"ב ע' 76.

(43) ש"פ ויגש תשנ"ב - שיחות קודש ע' 489.

(44) ש"פ ויגש תשמ"ח - התועודיות ע' 172: "סידור עס עבר-טייטש, שהובאו בו כמה דינים השיכים לנשי ישראל בשפה המדוברת (ובימינו אלה, שהנשיות למודת יודעות וכו', ואין זוקקות לעבר-טייטש), ואולי יתכן שייתבישיו במתנה זו - יתנו להם וכו'".

(45) שם.

(46) ש"פ ויגש תשנ"ב - התועודיות תשנ"ב ע' 76. וראה גם ש"פ ויגש תשנ"ב - שיחות קדש ע' 487: "וכנוהג, שנונתים מתנה - ספרים וכתבים של חסידות, הן כתבים ישנים שהודפסו כבר, אלא שמדריפטים אותם שוב,thon עניינים המופיעים בראשונה, ונונתים אותם בעין יפה, לכל אחד ואחת, لأنשים נשים וטף, כולל תינוקות. ומהז יש למדוד, שנותנית ספרים וכיו"ב צריכה להיות בעין יפה וכו'".